

Mis. J. J. J. J. J.

Kelewis, Karaliaucziuje
kas Utarninka isbūdams,
kastoj, ant bile kofio Pusto
apsteliūtas, su Pustpinin-
geis ant Bertainio Metū
5 Egr. arba 50 Pf.

Kelewis

is

Apsatymū Istatimai i Ke-
lewi kastoj po 2 Egr. už
kožną, smulkeis Raštais
isbrūkamotą Gilę. Gro-
matas reif sen atrapyti:
Bergplag (arba
Schiefen Berg) Nr 7.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniams Žinės parnešas.

Kro. 39.

Karaliaucziuje, 26. Septemberi.

1876.

16. Redėlbienėje po šw. Traicės.

Pjutiės Szwente.

Ewang. Luf. 7, 11 – 17. Grom. Epėz. 3, 13 – 21.

Kašgi mano Artymas?

„Mylėk sawo Artymą kaip patš sawę!“ Matt. 22, 39. — „Wislab, ką norite, kad Žmonės jums darytu, tai darykit ir jiems!“ Matt. 7, 12. — „Ney wiens niekaday sawo Kuną N'apyfantoje ne turėjo, bet pen ir kawoja ji, lygiey kaip ir Wiešpatš Surinkimą.“ Epėz. 5, 29. — „Ji (Pons Diewš) padare, kad iš wieno Kraujo wišū Žmoniū Giminės gytvena ant wišo Žemės Apškritumo.“ Rusid. Apašt. 17, 26. — Taišo Diewš mylėjo Swietą, kad sawo wiengimusiši Sunu dawe, jeib, wiši i ji tikintieji ne prapultu, bet amžinaję Gywatą turėtu.“ Jono 3, 16.

Wiešpatš atškartodams liepės, kad mes sawo Artymą mylėtumbim, kožnas teip kaip kas sawę pati myl. Kaip su musū pacziū Meile stow, tai mes jau girdėjom. Sawę mylėti berods n'iera tiesiog palepta, ale ir ne uždrausta. Jau Wiešpatš kožną gywą Daiktą, taygi ir Žmogū, teip sutwėrės, kad sawę mylėtu. Sawo patiš Meile kožnam prigimta arba i jo Noturg idėta. Ale daugiausieji Žmonės ne mok sawę paczius mylėti. Juk „Šmintis musū Szirdiės yr apdengta su Tamšybe.“ Nemokėdami sawę mylėti daugiausieji saw patys Iškadą pasidaro, beje i pati Prapulti ipūla. Sawę mylėdams „Jėzaus saw jėštok wiernay, tirkas Nieks tikt ir Wargai.“

Bet jeib Jėzaus wiernay jėštotiš galėtumbei, tay turi išmolti sawės patiš usšiginti ir sawo Kryžiu ant sawės usšimėš, sawo Jėzaus Piedas pasėkti. Be to tai n'ait. Ale tai ne leogwus Daiktš: „sawės usšiginti.“ Tai tur Diewo Žodiš, beje pati Diewo Dwase mokinti, ale ne tikt Žinojimą to Dalško pridūti, bet ir jo Prowyjimą musyje istaišyti. Todėl ne be Reikalo anoj Giesmelėj prašom: „Mano Norus fryziawof, Swietą dūt Nieku laišyti.“

„Ale wislab tai, kas ant Mylėjimo sawės patiš par-

eitiš, jau pirma apmaitēm, o žendien mes wišo to šicziou tikt lyg Pabaigōš Suglaudimą padarom. Bet dabar ant Artymo Meilės pareidami pirmjausey klaušiam, kaip anš Raštemofitaiš: „Kašgi mano Artymas?“ (Luf. 10, 29). Szitu Klausymu mislyjo Raštemofytaiš Ponui Jėzui Zabangus padaryti, i kurius jis istrigtu, kadangi Žydai mislyjo, kad kožnam tikt kofš jo Gentiš tai Artymas ēšqš arba autšeziausiey Žmogus iš tōš pacziōš, tai esti iš Žydū Giminės, taipo, kad kofiam Žydui tikt wēl kits kofš Žydas Artymš ēšqš, kuri reikiant mylėti, ale nieku Budu kofš Žmogus iš kofidōš pagoniškōš Giminės. Tay Bonas Jėzus Rusdawimą apie aną Samaritoną pasakodams raštemofitaji Žydą lyg werste priwerte iššpazinti, kad ano biednojo, tarp Kazbaininkū pūlusiojo Žydo ne žydifstaiš Kunigs, ne žydifstaiš Lewytas, bet paniekintaiš, Pagoui lygiu laikomaiš, Samaritonas Artymas buwēs.

Taygi dabar mes žinom: Kur tu tikt kofi Žmogū pamatai, kūrš Bėdoj budams tawo Pagalbdōš priwalo ir tu ji gelbėti gali, tas tawo Artymas. Arba trumpay sakant: kožnas Žmogus tawo Artymas, kuri tu mylėti kaltas. Berods ir tarp Krišczioniū esu kalbant girdežēs: Pati bey Waikai, arba Kraujo Gentyš, tai mano Artymai. Ale juk Wiršuj stowincziame Perkšmelyj pasafyta: Kraujo Gentyš wiši Žmonės tarp sawės yra, juk iš wieno Kraujo mes wiši kilę, kurie tikt frutame ant Žemės Apškritumo. Taygi n'uzmiršk: wiši nies ēšame Kraujo Gentyš, o kad jau „Teisufiš pasigail sawo Galwijū“ (Pam. Žod. 12, 10), kiek jū labjans wargingojo Žmogaus tur kožnas krišczioniškās Žmogus susimilti. Ale to ne gana, kad Kraujo Ryšys mus wisus suriša; mus Artymais padaro wiena Diewo Malone, wiens Atpirtimas, wiens Išganytojis, wiens Išganymas, wiens musū Jėzus, kuriam t'ēstie Szlowē ir Garbē ant Amžiu Amžiu. Amen.

Puifi, reta Szwente.

Sziapus Reino Upēs gul pietinoj Wokietijoj antie Kalnynai, Schwarzwalb (istart: Schwartzwal) wadi-

namiejie, kurie iš Karalystės Württemberg isti i Diderichstę Baden nutenka. Apie jų stropjus darbininkus Apgyventojus, kurie drožinėdami pinklius Zaislų, Ryfelius bey puikius medinius Ziegorus padirbti mok, apie jų kartais labay ilgąjį Žiemą, ju prisigatūsus bey appuštūtūsus Kiemus bey Wieškelius Kelewis ne per seney yra kalbėjęs. Szendien t'esse šiczion Wietele atdara Prancšimui apie ten pirm Trumpo nusidawusę puikę Szwente. Anūse Kalnyūse gul ir nekursai Kiemas, Königsfeld wadinams. Jo Apgyventojai buvo susitarę ir apšimę, del Išbuwimo bey Pastowėjimo jų Kiemo per paskūjusus praėjusius penkis Dekimteczius su hirdingu Dekawojimu už Wiešpaties Išklaikymą bey Apsaugojimą, su Liaupšimimu jo Wisgalybės bey Malonės tarp sawęs linksmą, o kiek galint ir šlowingą Rykawimo Szwente šwenti. Toktai tie žmones ir išpilde. Jū Szwente jau yra prabėgusi, ji nugarsėjo, kaip wisi tokie Daiktai šio Swieto, i Gelmę prašūkusiojo Gzieso. Kad jie tai Dienai Staniaus išsiwire, išsišepę bey asigėre, wisą jų turėjusįjį Basilinkšminimą bey Džiaugsmą mes žiems ne galim pawybėti. Ale dėl ko ben tas Kiemas Königsfeld, taip toli nūg mūsų gulyš, mums tokiu minėtinu, jo Szwente Daugiemis išstebjama pastoja? Didžios Garbės werti yra Apgyventojai. Neša su hirdingu Džiaugsmo jie ant šios sawo Szwentės apsakyti galėjo, kad praėjusėje 50 Metūse jų Kieme ney wiens Rudikis Nemieslybystėj n'ėšgš užgimes, ney wiens Skunda del Apsiwencziawojimo, ale ir šep ney jokia kita Browa ne pasitropysusi, neygi Policijos Korawonės jų Sanariū ney wiens kentėti ne primales, o galiausey, ney joks Ubags jų Kieme tame Gziese ne buwęs randamas. Tai yra tōs Szwentės wisas Swarbumas, tai yra Rykawimui didžiausis Priezastis. Kur rastumbei daugiaus tokiū Kiemū su tokiu jau graziu widutiniu Pasilaukymu? — O kad aukštesniejie bey žemesniejie Miestū arba Kiemū Wyresniejie, kuriems jų Walscziaus Palaima prie Szirdies gul, patirti ir išmotti norėtu, ko be waldant bey dawabyjant wyriausey reik, ar tie ne turėtu prie anū Königsfeldiškiū pasiklausti, iš kur ten tokia Žegnone, tokia Palaima žiems kilo? — Ale mes jau gamom patirti ir Wisiems, dabar pasakyti galim: Wersmė wisōs Palaimōs ir ten yra Diemo Žodis. Königsfeldiškiei gywena Diemo Baimėje!

Wisofia Žinia.

— Rusijos Wiešpatis Ciecorius Aleksanderis buvo pirm Trumpo i Waršawą, buwusiji Lenkū wyriausiji Miestą atkeliamęs. Gzion mūsų Ciecorius nusūante Gendrolfeldmaršolą von Manteuffelį pagal

žemės Wiešpacziū Budą sawo aukštąjį Kaimyną pasweikinti. Ale rodos, kad tai ne tikt dėl Garbės Pasweikinimo nusidawe, bet ir dėl Apsweikėjimo Karo Dalykū tarp Turkū bey Serbiškiū. Bet kas ten apšnekėta, Swiets dar ne žino. Pons Manteiffelis iš Waršawōs pargryžęs tūjau nukeliawo i Warzyną pas Pong Firštą Bismarki, manding jam papasakoti, kokią Missi Ciecorius Aleksanderis istaręs, o iš Warzyno atšojęs jis tūjaus wėl i Merzeburkį pas mūsų Ciecoriū keliawo, kurs ten anam Gziese Manierio Perziurėjimus laike. Bet Rusijos Wiešpatis mūsų Gendroliu Manteiffeli Waršawoj su dibziu Meilingumu priėme, o jam ir ketwirtąjį rusiškąjį Dragunū Nagimentą padowanajo.

— Mūsų Prūsū Karalystės Saime keta Lenkai ateisencziąjį Žiemą per sawo Diputiertus užmanyti, kad Ištatymas dėl Giriktū dūdant turis ir toksai Ištatymas dūtas buti, kad prie Giriktū turint ir lenkiškoji Kalba giliūti. Geray butu, kad kas Saime ir Lietuwiniukus užtarti. Mēs dabar prie mūsų Giriktū wis tikt wokiškay kalbama, o kad kursai Lietuwiniuk wokiškay kalbėti ir su Girikto Bonais susišnekėti ne mok, tay jo Kalba tur i Wokišką pertulkūta buti, o Lietuwiniuk tur Raštās už Tulką užmokėti. Werta butu toki Ištatymą dūti, kad Giriktū Bonais lietuwiskay ne mokant Raštōs už Tulką iš Karaliskōs Rasēs užmokėtōs taptu.

— Seredoj 13tąjį Septemberi wiens Gelzkelio Urėdininkū su Wežimais wis drauge keliaujancziū, prie Kistryno ant Gelzkelio, nū mūsų i Berlyną einanczio, nūglą Smeri rado. Wežimū Trutis, kuriūmi ans Kundiktiers arba Schaffneris waziawo, hale Kistryno taisēs apšifoti ir jau ējo iš Palengwo. Ale jam dar n'apsistojus ans Kundiktiers šoko nū žemojo Straipsnio, ant kurio jis jau šlowėjo, žemyn. Bet tas Bėdnasīs pasprūdęs parėjo po Wežimū Katakis, ir umay su-triūškintas jis tūjau ant Wietōs buwo Lawonas.

— Serbiškiei žmones wis dar ant Rusijos Ciecoriaus kaip ant sawo Gerabėjo Gelbėtojo žwelgia. Ne seney, butent 11tąjį Septemberi buwo ano Ciecoriaus Metū Szwente, o Serbijōs wyriausime Mieste Belgrad žmones, taip aukštiejie kaip ir žemiejie, šwente ir garbino šitą Dieną kiek tikt imanydami. Ber wisą Miestą buwo lesianczios Karunos pastatytos, Butai buwo Wakare degancziomis Iwakėmis pašweikti, taip, kad Ulyczios jų Szwiešoje žierėjo, o Baznycziose tape wisur Misijos pobraug su Waldomis už Ciecoriū laikytos.

— Szpanijos naujoji Waldzia Princą Karlos pergaldama ir Pakaju Žemėj nutwirtindama yra pažadėjusi, kad ewangeliškoji Wiera anoj Žemėj turinti wisą Walnybę igyti. Ale dabar Ewangeliškiemsiems uždraudziama, dėl sawo Wierōs Dalikū kokiū Apsa-

lymū išleisti i Geitungas ištatydinti prie Miesto Murū prikalta arba prilipiti ir kas tam lygu. O ir šep wifokiu Budu išsirodo, kad Ewangeliškųjų Walnybe Szpanijoje labay sumazinama. Todėl yra Wofietijōs Waldzia, tai esti musū Wiešpats Ciecorius su Furštu Bismarkiu, kaip ir Englendirai pradėję i tą Dalysą fištis.

— Sziaurinioj Amėrikoj yra, kaip žinote, kruwinas Waidas tarp baltųjų arba ten itraukusiųjų Gyropiškiū žmoniū bey tarp raudonųjų amėrikoniškųjų Indijonū pašidareš. Indijonai, ypaciez iš Giminės Syjū (rašoma „Siour“) yra ypaciez tūsius Ateiwjus, kurie Amėrikoj i Wafarus anapus žmonėmis papildytū Szaliū nusitraukę, toli nū kitiš kito išbarstyti, Giriūje saw Szietreles pašbudawoję gywena, apnišę ir jūsius baisingay nūzawinę, o ne seney ir wieng Gendroliū su šeleis Szimtais Wyrū apstantę ir wišus nūlatay nurazbajawę. Dabar Sziaur-Amėrikōs Prezidentas Grants priš jūsius yra didėni Waisę išstuntę, ale Indijonai matydami, kad jie per šilpni šę, prišę tą Mubyje stowėti i mažus Pulkelius persidalyje ir tarp Kalnū ir Giriū išsišklaidę dabar sawo Neprietelius wis iš Pasalū užpūsa labjaušey, kur tie po wieng ar po kelis ar ant Furazierawimo ar dėl tokio fito Dalysō nū didžiojo Pulko atšiškyrę. Taugi sunku bus, Indijonūs šiaurinioj Amėrikoj suwaldyti.

— Iš Soldawōs, musū Browincos mozurisfojo Miestelio, sekantysis trūdnasis Nusidawimas pasafojamas. Gaspadorius Melcer iš Szlefkū buwo sawo Suni, dewyniū Metū senam Waiseliui palėpęš, wieng Metą senjū Kumelufą nū Lauko Namūn pargabenti, ale jam ir išafęš, kad jis tai darydams geray pašifaugotu. Waiselis mišlyjos tai geriausy pabarnti, Kumeluko Apynasri aplink sawo Kung apšifirdams. Ale Kumelufs ar pabaufštyš, ar sawo Syg išbandyti norėdams pagawo bėgti ir wilko Waiseli, kurs teip greitay bėgti n'istenge, su sawim drauge. Nū Lauko pareidams Lews sawo Waiseli rado su sulaužytaiš Sanareis Lawong.

— Julijaus Mėnesyje Meto 1873 rado wienoj Dienoj žmones šiczion Karaliaucziuje prie Duriū wieno Buto trijų Mėnesiū seną Kudikeli be gulint podraug su ženkliu, ant kurio parasyta buwo, kad Motyna n'imananti, šitą Kudiki ney kaip išmaitinti, ir meldzianti mielafirdingus Ponus hito Kudikio pašigailėti. Szitas Kudikis tape ant Puliceijš nuneštas, kuri ji i wieng Butą ant Šmaitinimo už Ūzmošeni padawe. Ale eze jis weikei numire! Bet dabar ne seney Motyna hito Kudikio atširado. Ji yra priwencziawota Moterishe Pasleidelio Wyro Zardininko, kursai Moterishe su dwiem Kudikiam prasojęš po Swietą bešwalfioja ir girtawoja. Ji

sawo Buwi tur wiename Kieme ne toli nū Karaliaucziaus. Sziczion i Karaliaucziū atėjusi sawo Bėdoje ney Pelnō ney Bagalbōs ne razdama ji mišlyjusi, šitokiu Budu už sawo Kudiki geriausy rupinti. Dgi ji Kudiki padėjusi buda manū jo ir ne wišay atšiojo, ir iš Tolo mate, kaip wiens Wyrš atėjęš tą Kudiki paėmęš tą ant Policeijōs nunešę. Ale potam ji apie sawo Kudiki nieko nesirupinusi, tacziau wis apie ji kalbėjusi. Szitai po jōs Darymas ir i Wyriausybės žinią, o Motyną i Brową parėjo. Sudziōs tōs Moterisheš Bėdą ir Ūšaras, o podraug ir Szirdiēs Wiernybe matydami prasudyja ję ant mažiausios tam statytos Korawonės, butent ant 6 Mėnesiū Kalejimo, bet jeišei graudziei werkiant pamokino ję žmones, kad ji iš Wiešpaties Ciecoriaus Malonės ir Aileidimo melstu.

— Subatoj 9taji Septemberi, o ir per wišę sefanczią Nakti staute šiczion Karaliaucziuje bey Apygarde, o kiel tirti gaunam, ir daug Myliū i Rytus ir i Wafarus skaudinga Wietra su didziū Lytaus Ewanu, kuri ant Szasijū, o ir Daržūse bey Giriūse daug Medziū iš Szakniū parlauže, o Sromės šen ir ten ir Kelius bey Szasijas išplešę.

Zomarkui

didilis Šppardawimas

Stikla, Šajjansū bey purceloniniū Laworū, Kurbū, Kardėziū, Berštū, Šlūtū, Mėzeriū, Pletyzeriū, Wiktoriū, Peiliū bey Szakiū, Szaukštū, Kasijės Mašyniū, Tijės Lentikiū, cinkiniū Waniū bey Kibirū, šlefiniū Laworū, Szpygeliū, Stalo Liampū, kabancziū Liampū bey Kufnės Liampū, puikiū Pūbukū Kwietkoms, Kasijės Maltuwjū, glazierūtū bey išcinūtū werdamū Rytū, su Petrolija werdamusū Mašyniū arba Peczukū ir t. t. prie **Richard Secht**, Tilžėje, pirmto W. Naujoks, Wofiecziū Ūlyczioj Num. 43.

Piewū Pardawimas.

Man priklaufancziastis Piewas, Sausgaliūs Num. 8 bey 13 gulincziastis tofia 140 Murgū dibeles, kurias itišiol Anksys Kraugutis turėjęš, aš ketu i Parceles kaip koznas nor dibeles, pardūti ir esu ant Sufalbėjimo Prešios Derejimo Termyną ant

Pietnyezjōs 29tojo Septemberio š. M.,

pirm Pietū ant Ziegoriaus 10,

Namūse Gaspadoriaus Anškio Kraugucziō Sausgaliūse pristates, ant kurio aš Birkejus pašifneziū.

Keli Ganyklōs Stulciai, powysam prie pat Sausgaliū Kiemo gulintiesje, yra ant Budawonwieczjū labay tinką, kurius aš ant Gruntczyžės, ale be jokio Birkimo Ūzmošenio, padūti mišlyju.

Piewas gal Birkejai wisuczies pašifurėti, o aš ir gataws esu, kaip ir jū bupęšis Ūpturėtojis Anksys Kraugutis, Sausgaliūš, šep kozną melšjamą žinią dūti, o ir Pons A. Buchholz, Rūšnėje.

Tilžėj, 10. Septemberi 1876.

J. D. Hartmeyer,
Paffhofs Straffe Num. 9.

Savo wisūse Barwūse geray papilbygti Kromą
audziamosēs Bryma Bumwulēs
istustinti norēdams aš jē pardūdu uż numażintas Prekias.
Tilžēj.

G. Sperling,

Barwinyciōs Apturetojis.

Karl Manleitner,

==== Tilžēje, prie Wotieczū Wartū, ====

pristulo sawo Lietuwiniņkams Birķejams

pigiey! Geleziēs bey wisofiu geleziniu pigiey!
Taworū,

ypacziey Geleziēs Sztangū, werdamiū Plotū, Dureliū, Pa-
gaikšcziū ir t. t., sawo didži Kromą istustinti norēdams, uż
pigiaustas Prekias. Koki Szimta Mašyniū Miesai pjauti,
kaip Dalys bale sawo tikujū Taworū prilaihydams nū
5 Markū prasidedant, Mašyniū Deproms fimsti, decimoliniū
Swarcziū uż Kaštōs Prekias.

Karl Manleitner,

Amēriķiķtos Riāulienōs Szmultēs

arba lydytū Tautū pristulo uż 65 Pfen. Swarą

Joh. Balzer, Tilžēje,
ties Lietuwiniņkū Baznyčia.

Kašjōs, Cuforiaus bey Muskebodēs

pristulo labay pigiey

Joh. Balzer, Tilžēje,
ties Lietuwiniņkū Baznyčia.

Didey gerū riebiū Silkiū

pristulo ar po wieng, ar Baczkeliōse

Joh. Balzer, Tilžēje,
ties Lietuwiniņkū Baznyčia.

Alpsakymas.

Sziūmi Alpsakymu aš garbingiems Birķejams
tą pafarne žinią būdu, kad mano Kromas ant prast-
debancziōjo Rudens labay bagoringay prapilbytas yra,
ypacziey Laufininkams, kuriems aš sescanzjus Daiktus
priwedu ir wisados ant pigiaustos Prekiōs pardūdu,
kaip antay:

Buffingius, mēlynus bey jūbus Milus, ypacziey
Kailiniams apraukiamus, Szjurstū Ceikius, Dro-
bes, Ahyklus, wisofius Kusbojus, Kelnū Ceikius,
Barchemus, Lastingius, Infratus, Patalū Uż-
walkus, Regensfirmus, kaip ir Ramū austus pil-
tus Milus ir wisus fitus Daiktus.

Kur aš dabar galiaustey primenu, kad mano didziau-
sias Bastrupinimas ikšioley buvo, o ir toliaus bus,
kožnam wienam manę Aplankanziam wiernay ir tel-
singay paslužyti, kad kožnas wiens manę su istikima
Szirdzia aplankys.

D galiaustey aš dar ir pafarney paslicecawoju.

G. Zennigkeit,

Klaipėdoj,

33. 34. Friedrich Wilhelm Ulyczioj 33. 34.

!! Niekados ne buvus pigiey !!

pristulau iš sawo didziojo Kromo:

Burcellonū, Stiklū ir akmeniniū Taworū,
Piampū, Tijēs Lentikiū, Peiliū bey Szakiū,

Szaukštū,
Rulo, waskiniū Parkem, Gumi-Kurpjū,
Wilnū ir Bumwilniū audziamujū ir mezzgamujū
ir teip toliaus ir teip toliaus:

Z. W. Schäfer, Tilžēje,
Wotieczū Ulyczioje Num. 14, ties Wächterio Aptēka.

Išpardawimas.

Sawo Kupczytę powisam šalin padēti norēdams aš sawo
wisa Taworū Kromą, kuriame randas Milū, Buffing, wisofiu
Ceikiū ir Manufakturū nū dabar uż labay numażintas Pre-
kias pardūdu.

Ludwig Dams,

Tilžēje, Wotieczū Gase Num. 65.

11. Wotieczū Ulyczioj Num. 11.

1000 Manteliū, Topiū bey Jakettū
naujausiūse Mubeliūse uż **Fabrikū Prekias**
pardūdama

11. Wotieczū Ulyczioj Num. 11,

pirm to buwustame Forstreiterio bey Raktio Krome,
Tilžēje.

Toliaus cziaapat uż nemislytinay pigias Prekias par-
dūdama: Dubeliū, Ratinē, Buffing, Milū, Flaneliū,
Friezū, Parkem, Trinyliniū, Grasleimen, Szirtingis ir
wisofiu Ceikiū Pabuteriams.

Mano garbingiems Prieteliams ir Birķejams aš tą
pafarne žinią būdu, kad aš sawo Geleziēs bey Plienū
Taworū Kromą dabar wēl i Wotieczū Gasa Num. 74 i
naujey pabudawotaji Butą Pono A. Stahl powisam ties
Wotieczū liutēriķtājē Baznyčia perkēles esu.

Aš todel pristulau wisus sawo gelezinius bey plieninius
Daiktus, kaip ir stambius werdamus Pūdus, glazieratus wer-
damus Rylsus, wisus Dalys Budawonēms, kaip antay:
Langū Apmušimus, Duriū Spynas ir Duriū Zowēcūs, Pe-
leniū Wirimo Plotas ir kafalines Duris, wislab kas ant Ge-
lezū Kupczytēs pareitis uż pigiū pigiausiajē Prekią.

Su Pagarbinimu pafarniaustey

J. Rieckstädt, Tilžēj,
Wotieczū Gase Num. 74.

Waikas, Sunus patogiū Gimdytojū, kursai reikalingūstus
Sziuilēs Išsimofinimas tur, gal i mano Gelezū bey Plienū
Taworū Kupczytę tūjau istoti. Tas pat.

Nū 1 mojo Oktoberio prasided šwiežus
Metū Bertainis. Todēl n'uzmirškit kožnas sawo
Kelewi Giesu iš Naujo apsteliūti. Nū Pas-
wēlūjancziujū Pustas brangiaus ima. **R.**